

Abonyi Gyuláné (Erika)

Több mint 25 évet töltött nálunk. S előtte is mindössze egy munkaviszonya volt, a váci gumigyárban 10 év.

Mi, volt kollégái úgy gondoljuk, hogy nagyon jól érezte magát közöttünk, hiszen szemmel láthatóan szeretett itt dolgozni, amit sokszor hangoztatott is. Szerintünk a viszonzás is hasonló volt mind a kollégák, mind a diákok részéről. Máig emlékezünk arra a vastapsra, ahogy az egész iskola búcsúztatta az utolsó munkanapján a tornateremben. Ez igazán megható volt mindenki számára.

Minden „kényszernyugdíjast” fájdalmasan érintett a törvényi változás, de mind közül, talán ő viselte a legnehezebben, mert lételeme, szinte második lakhelye volt a portási fülke, de talán helyesebb kifejezés, hogy az egész iskola. Szeretett a diákokkal foglalkozni, a tanárok segítségére intézkedni. Ha vendég érkezett olyan szívélyes, kedves fogadtatásban részesítette, hogy a legtöbben meg is lepődtek ezen. Őszinte, segítőkész munkássága, a lehetőségekhez mérten vezetői szinten is elismerésre kerültek, hiszen kétszer is komoly jutalomra lett a város felé felterjesztve, a döntés már nem itt született. 2004-ben az iskola által adományozható legmagasabb elismerést vehette át, míg 2008-ban a várostól is megkapta az oktatást segítő munkásságáért járó kitüntetést.

Örültünk mi is azoknak a perceknek, amit Vele tölthettünk. Kívánunk, egészségben gazdag, hosszú nyugdíjas éveket.

Vác, 2014.02.27.